

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Verlag
FREIHEIT 17.
Danzig
Deutsches Auslan
Institut Leitung

„Kraakauer Nachrichten“
Ukrainische Volkszeitung
für das
General-Gouvernement

Adresse der Redaktion:
„Kraakauer Nachrichten“
Kraakau, Orzeszkowagasse 7.11
Fernsprecher 104-81.

Adresse der Administration:
Kraakau, Karmelliterstr. 34
Fernsprecher 230-39

30 сот.

ПЕРЕДПЛАТА

в краю і закордоном:
місячно 3 зол. 50 сот.
квартально 10 зол. 50 сот.
піврічно 20 золотик
річно 40 золотик
Курс 1 нім. марк. 2 зол.

Адреса Редації: Краків,
Ожешкової 7, тел. 104-81
Адреса Адміністрації: Краків,
Кармелітська 34, тел. 230-39
Дирекції: ч. тел. 137-42

Пародій часопис для Генерал-Губернаторства

ВИХОДИТЬ В ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДУ І П'ЯТНИЦЮ

Завершуємо започатковане!

Трапляються в житті людини моменти, що своїм змістом виходять поза тісні стіни її хатніх справ, поза сферу її особистих інтересів, поза вузькі рамки зацікавлення ними її найближчого гурта рідних і знайомих.

Бувають у житті, праці й змаганнях спільноти події, що своїм форматом не дають замкнути себе в межах її власних зацікавлень, набірають загально — громадського характеру, стають наче власністю всього загалу, часткою його душі й серця. Всі тією подією цікавляться, всі вважають її своєю, близькою, рідною, всі радіють, чи сумують нею — дивлячись, що вона їм, їхній справі, приносить. Всі хвилюються нею, всі переживають її. Вона зосереджує на собі всю їхню увагу, вона стає темою їхніх міркувань.

Так воно й з нашою спільнотою, що гуртується довкруги нашого часопису.

Те, що заіснує всередині нашої спільноти 1. листопада 1940 року, коли наш часопис досягне третього, остаточного ступня свого розвитку, коли він стане щоденником і започаткує нову сторінку в історії відродження української преси — не прогомонить тільки між нами. А голосним гомоном полине далеко — далеко між наших земляків. Дійде радісною вісткою й до тих, що знали його від першого дня появи й постійно читали його, дістанеться може й до тих, що не знають про нього й не читали його. Всі радітимуть тією вісткою — однаково одні, що й другі. Вітатиме їх вона черговим культурним надбанням, бадьоритиме надією нових надбань, кріпитиме вірою в силу й незломність українського духа.

Ця подія в житті нашої спільноти — не буде нашою тільки власністю. Вона стане власністю всього загалу й започаткує новий етап праці для його справи й його майбутнього.

Такою й перейде вона в історію тієї доби.

Від скромних початків, коли під Різдя 1940 року зявилося перше число нашого часопису й пішло між земляків, ніяково оглядаючись на всі сторони, як вони його привітають, від незадовільної, як наше теперішнє існування, появи двічі в тиждень — ми невпинно змагали до того, щоб його розбудувати й досконалити. Ми свідомі були того, чого вимагає загал, чого вимагає наша громадська справа. Ми напружили всі наші зусилля й перейшли до чергового етапу — до появи часопису тричі в тиждень. Це вже вдоволювало в дечому потреби обслуговування читацької громади, але не вдоволяло нас, та не спинювало в стремлінні до досягнення найвищого ступня розвитку й розбудови.

На цьому шляху наших турбот біля підготовки тієї справи, ми стрінули збоку Громадянства стільки зрозуміння ваги й труднощів наших зусиль, стільки заохоти й підбадьорювання, стільки моральної підтримки, що це дало нам силу до невгнутаго стремління реалізувати наш плян, глибоке przekonання в необхідності цих наших зусиль, віру в досягнення мети, певність у тому, що завершимо започатковане.

Так воно й сталося. Наші зусилля не були даремні. Ми виконали взяте на себе завдання, ми зреалізували те, чого вимагала наша загально-громадська справа:

Від 1. листопада — «Краківські Вісті» — щоденником!

Ледви чи сьогодні можна збагнути весь зміст і вагу тієї події в процесі національно-культурного відродження українських земель на цьому боці Буга й Сяну. Ледви чи можна гаразд засувати собі наслідки, що вона матиме згодом на цілість життя цих земель. Сьогодні не пора над цим призадумуватись — сьогодні необхідно стати до напруженої праці, щоб оте наше досягнення вміло й доцільно використати для справи.

Саме цю працю й започаковуємо. Саме до тієї праці стаємо з одною волею, одним бажанням і одним прагненням: Принести хосен нашої національній справі.

Те, що ми робили досі, в цих невимовно несприятливих умовах — було таке, як могло бути. Це повинні зрозуміти ті, що були з нами постійно. Гадаємо, що й вони свідомі були того, як приходилося нам працювати. Поява нашого часопису вашого часопису — так у відношенні форми, що й змісту.

Переходимо від 1. листопада 1940 року на щоденний випуск «Краківських Вістей».

Але не зриваємо звязків і духового єднання з тими, що були досі з нами, — а дальше, з будь-яких причин, не зможуть бути. Для них лишаємо часопис, що заступатиме їм наш щоденник: «Український Тижневик», що раз у тиждень інформуватиме їх про політичні, економічні й культурні справи. Цим і збагачуємо стан української преси на цьому боці Буга й Сяну.

З сьогоднішнім, 110. числом «Краківських Вістей» закінчуємо другий етап нашого розвитку й започатковуємо третій.

Прачаємося з Тими, що досі чекали й виглядали нашого часопису тричі в тиждень.

І вітаємо Тих, що від сьогодні чекатимуть і виглядатимуть його вже щоденно.

Він, УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК, ПРИЙДЕ ДО НИХ 1. ЛИСТОПАДА 1940 РОКУ!

Редакція

„КРАКІВСЬКИХ ВІСТЕЙ“

Краків, 28. жовтня 1940 року

передплачуйте

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ